

nærmeste år som erstatning for allerede forældet udstyr, hovedsagelig på Finseninstitutet.

I den nuværende økonomiske situation har undervisningsministeriet imidlertid fundet det nødvendigt at foretage en nærmere vurdering af de økonomiske aspekter af det her omtalte byggeforslag og vil derfor først senere fremsætte lovforslag herom, tidligst i næste folketingssamling.

4. Finseninstitutets nuværende status og lovforslagets ændringer heri.

Finseninstitutet er oprettet 1896 som en selvvejende institution med det formål at undersøge lysets virkninger på levende organismer, specielt med anvendelsen i den praktiske medicin for øje. 1938 udvidedes dette område til også at omfatte undersøgelse og praktisk anvendelse af andre stråler. Radiumstationen blev oprettet i 1913, overflyttet til Finseninstitutet i 1922, og blev fuldt inkorporeret i instituttet, da staten i 1963 overtog driften af de strålebehandlingshospitalet, som hidtil havde været drevet af Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse.

De gældende statutter for Finseninstitutet er dateret den 5. november 1946 og er godkendt af indenrigsministeriet den 21. november 1946.

Ifølge disse statutter er Finseninstitutet »en stiftelse, der under kontrol og medvirken af staten selv forvalter sine ejendomme og øvrige midler.« Instituttets opgave er ifølge statutterne »at anstille og fremme undersøgelser over lys- og andre strålers virkninger på den levende organisme, hovedsagelig med det formål for øje at anvende disse stråler i den praktiske medicins tjeneste. Instituttet må på grund heraf tillige virke som helbredelsesanstalt og modtager patienter til behandling.«

Instituttet ledes af en direktion på indtil 4 medlemmer, der udnævnes af indenrigsministeren for 6 år ad gangen. I praksis udnævnes 2 af medlemmerne efter indstilling fra Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse. Et af direktionens medlemmer beskikkes af ministeriet som formand.

Statutterne er ikke revideret siden 1946, men er i praksis ændret for så vidt angår Finseninstitutets opgave, der nu hovedsagelig er behandling af cancer- og hudsygdomme samt driften af forskellige videnskabelige laboratorier og lignende i tilknytning hertil.

Selv om Finseninstitutet formelt/juridisk må betragtes som en selvejende institution (stiftelse), fungerer instituttet dog reelt som en statsinstitution: udgifter og indtægter ved driften af instituttet samt anlægsudgifter vedr. instituttet bevilges på de

årlige finanslove, og statens regler følges med hensyn til lønninger og pensioner.

Med henblik på gennemførelsen af forslaget om sammenlægning af Finseninstitutet med Rigshospitalet og gradvis overflytning af instituttets funktioner til Rigshospitalets område har indenrigsministeriet imidlertid fundet det rigtigst, at Finseninstitutet også rent juridisk får status som en statsinstitution.

Dette sker ved nærværende lovforslag, som samtidig sikrer og klarlægger den retlige stilling for de tjenestemandslignende ansatte på Finseninstitutet efter instituttets sammenlægning med Rigshospitalet, jfr. nærmere nedenfor under pkt. 5.

Det bemærkes, at Finseninstitutets direktion har erklæret, at direktionen intet har at indvende imod, at instituttet, der hidtil har været fuldt ud statsfinansieret, også formelt omdannes til en statsinstitution.

Direktionen har dog samtidig bemærket, at man med hensyn til spørgsmålet om en sammenlægning med og en flytning af Finseninstitutet til Rigshospitalet (fortsat) foretrækker en bevarelse af den nuværende institution på Strandboulevarden med de nødvendige udbygninger.

Efter lovforslaget sker omdannelsen på den måde, at de ejendomme og midler, der tilhører stiftelsen Finseninstitutet, fra 1. januar 1981 overtages af staten, uden at der af staten ydes særskilt vederlag herfor. Dette er i overensstemmelse med de principper, der bl. a. har været fulgt ved tilsvarende opgaveomlægninger i de senere år indenfor sygehusvæsenet. Eksempelvis kan nævnes, at statshospitalerne til behandling af sindslidende pr. 1. april 1976 vederlagsfrit blev overdraget til amtskommunerne (lov nr. 328 af 26. juni 1975 om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne), samt at staten pr. 1. januar 1978 vederlagsfrit overtog det Samfundet og Hjemmet for Vanføre tilhørende Ortopædisk Hospital i København (lov nr. 276 af 8. juni 1977 om overførelse af de af Samfundet og Hjemmet for Vanføre drevne ortopædiske hospitaler og afdelinger til amtskommunerne m. fl.). Baggrunden for princippet om, at overdragelse af institutioner m. v. i forbindelse med opgaveomlægninger sker vederlagsfrit, er, at overdragelsen indebærer en forpligtelse for modtageren til at videreføre de pågældende funktioner.

For så vidt angår de legater, der er oprettet til fordel for Finseninstitutet, samt de legater, der bestyres af Finseninstitutets direktion, vil der blive foretaget en nøje gennemgang med henblik på foretagelsen af de fornødne foranstaltninger til at